Adriana Mosoiu - Ziua a saptea

Milioane de ani în urma. Ani-lumina, kilometri patrati. Undeva.
Rasucite ca niste cochilii. Cochilii fosile. Sunt.

" 104q nu e asa cum îl stii tu. Azi chiar am înghetat cumplit, desi ne promisesera 5/3 gradatii în troposfera si dublu în Marele Acvariu. Porci. La cât m-au stresat, cred ca meritam mai mult TK2. Cica: "daca nu-ti convine, întoarce-te în galaxxorul tau". Ceea ce-mi doresc si eu…
Primul ytariom a fost practic. De fapt, toate probele sunt practice, pentru ca vor sa ne exploateze cât mai mult. Se folosesc de noi si nimeni nu le zice nimic. Politia galaxxorica ce mama naibii pazeste?!
În fine… Ca e împutita, treaba s-a vazut de dimineata, de când mi-au repartizat planetoidul ala de care toti se fereau, Terra403/2. Nici mic, nici mare, un… Si întuneric. Nici macar nu era într-o incinta complet izolata, era ca la…"

Si lumina era buna. Cadea dintr-o parte pe cladiri, punând în evidenta ferestrele albe. O fereastra era deschisa, ca un peron pe care nu e tras nici un tren. O sacosa prinsa cu doua cârlige pe sârma. Pescari. Si întunericul era bun. Întunericul s-a numit "noapte", iar lumina s-a numit "ziua". Si a fost ziua întâi.

"Scuza-ma, dar aseara am adormit în timp ce transmiteam. Eram semiparalizat de oboseala, cred ca astia pun prea mult besulphinozol dimineata, în concentratul lichid pe care ni-l injecteaza. Cred ei ca în felul asta compenseaza orele de somn pe care ni le dezactiveaza periodic.
Ma lupt în continuare cu planetoidul, pentru ca ieri nu am reusit sa termin toate conexiunile. Trebuie neaparat sa termin azi [st/pE/do/at/kU] atmosfera, nori, continentali. E ceva de lucru… Niciodata n-am stiut unde sa mai pun kobalon si unde nu. Da' ma descurc.
Mâine este ytariom la Botanica. Ierburi, pomi, verdeata, stii tu… Chestii din alea care ne placeau si noua, cândva. Mi-e riq alon de tine, Dek. Mi-ar placea sa fii aici."

Si a fost o seara si a fost o dimineata. La 5.30 deschise usa si ridica cele 2 sticle cu lapte, ziarele si acoperisul care cazuse în timpul furtunii. Iarba îi ajungea pâna la genunchi.

"Ca si cum toata mizeria asta n-ar fi fost suficienta, ieri mi s-a stricat si ken-emitatorul. Suntem jalnici, Dek… Jalnici. Sunt 3500 de ken-operatori la vreo 2000 de emitatoare, dar nu vine nimeni sa le repare daca nu-i ameninti cumva. Hr, hr… Le-am zis ca le ve exploda un nor cu cyboxid tolin la usa, daca nu vin în 5 parxi sa-mi repare ken-ul. Ma rog, au venit dupa 6 parxi.
Stii, Terra403/2 începe sa capete forma. Dupa ce i-am aplicat si ter++ sateliti, am constatat ca arata bine. Chiar nesperat de bine. E umbakilor cât de multe lucruri poti schimba cu niste asteroizi si câtiva sateliti infimi. Chestia asta cica nu trebuia sa ti-o spun, acuma iar ma agaseaza astia cu avertizarile lor uckopede. Idiotii…"

Luminatorul cel mai mare spre stapânirea zilei si luminatorul cel mai mic spre stapânirea noptii. Si stelele. Învaluind cu raze tot ceea ce se numeste piatra, bordura sau cos împletit din nuiele. Sa fie ei spre semne si spre anotimpuri si spre zile si spre ani. Semafoare.

"Azi am avut unele probleme la Set Biologie. Coordonatele pe care le aveam nu se galau perfect pe circuite. La un moment dat, din (5A,D) pasari am natural apa gresit mediu si pesti cu V blocat, nu stiu cum… Ma-ntelegi… Da' le-am reparat estinos de repede.

Înca putin si ma voi întoarce. Trebuie sa-i mai rabd doar 2 abzaris pe pisalogii astia, apoi: Marea Weraxiparae. Dek... Uneori îmi vine sa-mi desfac legaturile gravitationale si sa o pornesc asa, aiurea, printre spatiali. Doar ca nu mi-ar folosi la nimic. Dimpotriva: le-ar întari suspiciunile. Arcopinesc ca si-au dat seama deja de planurile mele pentru Weraxiparae. Trebuie sa mai am rabdare 2 abzaris. 2."

Si toate pasarile înaripate dupa felul lor. Archeopterix dupa Archeopterix dupa Archeopterix si delfin dupa delfin dupa delfin. Pinguin. Beduin. Ca un ghetar plutind în deriva între Ecuator si Polul Sud. Ziua a cincea.

"Hr, hr... I-am facut praf. Nu mai vazusera astia în toata [ka/op/erdia/ne] lor atâtea animale salbatice la un loc. La început eram neîncrezator, recunosc ca nu prea ma pricep la Zoolopaccie. Iar când mi-au spus ca vor si un altfel de life-prototip inclus în genele latente ale unei specii de primate, îmi venea sa-i las balta cu planetoidul lor si sa ma urc în primul lukobile întâlnit. Hr, hr... Sunt imqatirun, Dek. Fericit, cum ai spune tu. Le-am dat ce mi-au cerut, un planetoid cu multiple forme integrale de existenta, mai departe sa se descurce singuri. Eu aici nu mai ramân nici un parxi.
Diseara vom merge la TheparW si vom lbytois precum pasarile si pestii si toate animalele salbatice la un loc. Ca dupa o lunga invernare."

Sub pasii tai, la kilometri departare. Verde lânga stânca rosie, ca un apus de Soare împartind semicercul în miazazi si miazanoapte. Ca un pahar pe marginea mesei. 700 MB într-un CD-ROM. Fosile încrustate în caligrafia timpului. Si Sfinxul privind spre fratele sau, Omu. Acolo.
Ziua a saptea.